

Список використаних джерел

1. Корнієнко І.В. Адвокатська етика у науковій спадщині Є.В. Васильковського / І.В. Корнієнко // Актуальні проблеми політики. – 2013. – Вип. 48. – С. 461-467.
2. Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського співтовариства від 01.10.1988: [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994>.
3. Правила адвокатської етики, затверджені звітно-виборним з'їздом адвокатів України 09 червня 2017 року: [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – Режим доступу : http://unba.org.ua/assets/uploads/3ae9a115a40b9a5bc04f_file.pdf.
4. Шевердін М. Основні принципи адвокатської етики [Електронний ресурс] // Всеукраїнська громадська організація «Асоціація правників України». – Режим доступу : <http://uba.ua/ukr/news/4919/>.
5. Варфоломеева Т.В. Впровадження міжнародних правил адвокатської етики в Україні / Т.В. Варфоломеева // Вісник академії адвокатури України. – 2009. – Вип. 1. – С. 7-20.

Науковий керівник: к.ю.н., асистент Кіслиця І. О.

Герасименко Вікторія Григорівна

студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

НАБУТТЯ ПРАВА НА ЗАНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У СВІТЛІ ЗАКОНОПРОЕКТУ «ПРО АДВОКАТУРУ ТА АДВОКАТСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ» № 9055

2 червня 2016 року Верховною Радою України було ухвалено Закон України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)", в тому числі були внесені зміни щодо адвокатури та адвокатської діяльності. Оскільки Конституція є Основним Законом України, то вона тісно пов'язана зі всіма законами, тому слідом за змінами у Конституції мають бути внесені відповідні зміни до Закону

України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» або створений новий закон, який буде відповідати новим реаліям.

Вступ в адвокатуру осіб, які виявили бажання займатись адвокатською діяльністю, базується на нормах чинного законодавства, які встановлюють вимоги до кандидатів (кандидатський ценз) [1, с. 410]. А отже важливим є питання: «Яким саме має бути закон «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та які вимоги доцільно висувати до адвокатів?»

Відповідно до чинного законодавства України адвокатом може бути фізична особа, яка володіє державною мовою, має повну вищу юридичну освіту, має стаж роботи в галузі права не менше двох років (стаж роботи особи за спеціальністю після здобуття нею повної вищої юридичної освіти), склала кваліфікаційний іспит, пройшла стажування, склала присягу адвоката України та отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю [2].

В законопроекті більшість основних вимог до адвокатів залишились незмінними або зазнали незначних змін, але є також вимоги, які відрізняються кардинально від чинної редакції Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність".

Законопроект скасовує платне стажування після складення кваліфікаційного іспиту; звужує можливі професії в галузі права для здобуття стажу, вказуючи стаж роботи особи як стажиста адвоката та (або) на посаді судді, прокурора; розширює перелік щодо несумісності з адвокатською діяльністю, а саме за ст. 7 законопроекту було вказано, що діяльність на посадах Голови або членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів та діяльність приватних виконавців є також несумісною; передбачає новий порядок складення кваліфікаційного іспиту [4, ст. 7].

Негативні вимоги, тобто законодавчо встановлені критерії, які унеможливають заняття адвокатською діяльністю, залишились майже не змінними, окрім першої вимоги, яка наголошує, що людина, яка бажає стати адвокатом не може мати непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість, саме в тому випадку, якщо злочин був скоєний умисно [4, ч. 2 ст. 6]. А відповідно до чинного Закону, адвокатом не може бути особа має непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення тяжкого, особливо тяжкого злочину, а також злочину середньої тяжкості, за який призначено покарання у виді позбавлення волі [3, ст. 6]. З цього

ми бачимо більш чіткі критерії до вимог до адвокатів. Річ іде, що у всякому разі судимість повинна бути знятою. Якщо у чинній редакції Закону розглядалося зняття судимості за тяжкий злочин, незважаючи умисний він був чи ні, то у законопроекті адвокатом може стати особа з непогашеним тяжким злочином, якщо вона скоїла його ненавмисно.

В законопроекті, на відміну від чинного Закону, праця адвоката за трудовим договором (контрактом) або на державній службі не є адвокатською діяльністю. Такий адвокат має право представляти в суді лише свого роботодавця або державний орган, в якому він працює. Адвокат, який працює за трудовим договором або на державній службі, не користується тими правами та гарантіями, які забезпечують незалежну адвокатську діяльність [4, ст. 28]. Ця вимога створена для того, щоб не порушувався принцип монополії адвокатів. Враховуючи те, що за законом адвокатура є незалежною, самостійною професійною діяльністю, то і насправді вона повинна бути такою. А коли мова йде про трудові відносини – тут дуже складно говорити про незалежність.

Отже, прийняття змін до Конституції України в частині адвокатури, а також важливість завдань, які покладаються на адвокатів, та їх особлива роль у житті будь-якого суспільства, в тому числі й українського, обумовлюють необхідність прийняття проекту Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність", в тому числі й нових вимог до адвокатів, які у свою чергу повинні забезпечити прозорий та відкритий механізм доступу до професії.

Як відомо, надання професійної правничої допомоги – це основне завдання адвокатури. Для реалізації цього завдання потрібно, щоб адвокат, який буде надавати цю правничу допомогу, мав необхідний рівень професійної підготовки, дотримувався правил професійної етики, законодавчих вимог до вступу до професії. А отже нові вимоги до адвокатів повинні покращити рівень правового захисту населення [5, с. 1].

Список використаних джерел

1. Книга 1. Організація адвокатури (з практикумом): Підручник у двох книгах / за заг. ред. д.ю.н., проф. заслуженого юриста України С.Я. Фурси та к.ю.н., доцента Бакаєвської Н.М. – 2-ге вид. доповн. і перероб. – К.: Алерта, 2016. – 864 с.

2. Судові та правоохоронні органи України: навчальний посібник / О. М. Окопник. І. І. Литвин – Кіровоград: КІДМУ КПУ, 2014. – 294 с., [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://clc.to/jwZuQg>
 3. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
 4. Проект Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64557
 5. Пояснювальна записка до проекту Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64557
- Науковий керівник: асистент Владиславська В. В.*

Гошко Оксана Ігорівна, Осійк Діана Петрівна
студентки 1-го курсу магістратури
факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ В УКРАЇНІ

Становлення та розвиток правової та незалежної держави неможливо без належного і злагодженого функціонування правоохоронної системи. На жаль, в нашій державі існує багато прогалин в даній сфері, що обумовлює необхідність подальшого реформування. Створення Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро, Спеціалізованої антикорупційної прокуратури – важливі кроки для становлення правопорядку в Україні, в тому числі, належного виявлення та розслідування корупційних злочинів і злочинів, які вчиняються вищими посадовими особами, державними службовцями, прокурорами та суддями.

Державне бюро розслідувань (надалі – ДБР) здійснює свою діяльність на основі Конституції України, Закону України «Про Державне бюро розслідувань» і є новим правоохоронним органом, метою діяльності якого є виявлення і розслідування злочинів